

[Kirsten Jacobsen]

Så vil jeg gerne knytte to bemærkninger til myten om, at det var de utidssvarende plejehjemspladser, man nedlagde, og at man gjorde det af hensyn til de ældre. Jeg vil bede Venstres ordfører om at få sine kolleger i Boligudvalget til at fortælle hende om de eksempler, vi har, hvor plejehjem opført i 1970'erne er nedlagt, fordi man fandt ud af, at de skulle have udskiftet taget, fordi de havde fladt tag, og det havde kommunen ikke råd til. Man havde fået en ældreboliglov; derfor nedlagde man plejehjem og byggede ældreboliger i stedet for. Plejehjem, der var opført i 1970'erne, er nedlagt af økonomiske årsager og ikke noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

For mig at se er der noget selvmodsigende i fru Eva Kjer Hansens udtalelser. Det blev sagt, at der er muligheder for at løse problemerne inden for de eksisterende rammer. Jeg har lidt svært ved at gennemskue, at det har været tilfældet. Derfor er mit spørgsmål til fru Eva Kjer Hansen: Vil det sige, at de kommuner, der har bortprioriteret plejehjemmene, ikke har nogen plejehjemspatienter eller folk, der har behov for at komme på plejehjem, eller er det af økonomiske årsager, man har gjort det? Er det rigtigt, at man i dag kan tilbyde ældre, at de kan bo dér, hvor de har lyst til at bo, som fru Eva Kjer Hansen var inde på? Det står jo i skærende modsætning til de ventelister, der er til ældreboliger og plejehjemspladser. Det kan da ikke være den samme verden, vi taler om.

Hvordan tror man at man kan løse nogen problemer ved at indføre en bruttopension? Jeg savner begrundelsen, men tidligere tiders beregninger har vist, at hvis man gør det ud fra de tal, som ligger i de ideer, jeg har set, betyder det, at 30 pct. af pensionisterne får dårligere vilkår. Er det det, der skal løse problemerne for vore pensionister og for vore ældre?

Jeg synes, det ville være rart at få at vide helt præcist, hvad partiet Venstre agter at gøre ved de problemer, vi har i øjeblikket. Hvor er det, man skal sætte ind? Hvor mange penge vil man afsætte til at leve på til de målsætninger, som fru Eva Kjer Hansen nævnte i sin ordførertale? For vi klarer den jo ikke med smukke ord. Som jeg sagde i dag i mit første indlæg, har mange kommuner hentet de fortjenester, der ligger ved at decentralisere, og det er fortjenester, man

kun kan hente én gang. Hvis partiet Venstre virkelig mener, at der skal være valgmuligheder, når det drejer sig om bolig, at der skal være plejetilbud nok og der skal være hjælp nok, når ældre bliver længst muligt i eget hjem, hvor har man så forestillet sig de penge skulle komme fra? Det er en interessant debat at tage fat på, og vi vil gerne være med til at finde de penge. Er Venstre som Socialdemokratiet indstillet på, at vi i den øvelse skal gøre passive penge aktive og dermed hjælpe de ældre?

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Venstres ordfører, fru Eva Kjer Hansen, henviste til Socialforskningsinstituttets undersøgelse, der helt klart viser, at ældre helst vil bo i eget hjem. Men det er altså ikke nok kun at tage sådan et enkelt afsnit ud af den undersøgelse. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at samme undersøgelse siger, at tilgangen af ældre gennem 1980'erne er steget med 65.000, hvoraf 40.000 er over 80 år. 137.000 pensionisthusstande modtager varig hjemmehjælp – en stigning på 20.000 over en 10-årig periode. Samtidig er det gennemsnitlige antal af hjemmehjælpstimer imidlertid faldet, og i samme periode er plejetyngden blevet meget mere belastende.

99 pct. af alle ældre over 70 år bor i deres egen selvstændige bolig. Mere end 200.000 har problemer med deres bolig – ulemper som trapper m.v. Hver fjerde ældre bor på 1. sal eller højere oppe uden elevator. 45.000 ældre mangler i boligen wc og bad. Hver femte bolig har ikke bekvemmeligheder som køkken, varmt vand eller radiatorvarme. 15 pct. af ældre over 70 år kommer aldrig ud og er altså fange i deres eget hjem. Her vil jeg gerne indskyde den bemærkning, at indsatte i fængslerne har krav på 10 minutters gårdtur hver dag.

10 pct. af alle ældre i befolkningen har kontakt med familie eller pårørende én gang om måneden; altså de lider af ensomhed og er overladt til sig selv i døgnets 24 timer.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at det ville ærgre mig, hvis denne ellers så flotte debat skulle munde ud i, at vi kun taler om ældreboliger og mangel på plejehjemspladser, og derfor vil jeg gerne bringe debatten tilbage til udgangspunktet, nemlig forringelserne af ydelserne til de ældre og overholdelse af bistandsloven.